

сѧ умножаваше повече въ Византіѧ (Ца-
 риградѧ); за това по свѣта на великаго Ва-
 силіа и мнозина правовѣрѣжши Епископы,
 бѣше проведенъ Григорій, като мѣжъ прѣ-
 мѣдрѧ дѣломъ и словомъ, да стой на срѣще
 това еретическо мѣдрованье и да защитава
 правы-тѣ догмы на Христіанскѧ-тѧ С-тѧ
 вѣрѧ. Из прѣди да потегли той за Визан-
 тіѧ, Св. Василій, разболанъ тѣжко, сконча
 сѧ; угасна всемирный свѣтильникъ! кого-то
 откакъ оплака Св. Григорій и почете го
 съ надгробно слово, трѣгна за прѣдлѣжа-
 щіа си пѣть и пристигна царствѣжщій
 градъ Византіѧ, дѣто благочестивы-тѣ го
 пріѧхъ съ голѣмъ радость. Тамъ найдѣ
 Христовѧ-тѧ черквѧ отслабнала и число-то
 на вѣрны-тѣ свѣстѣмъ намалало; защо-то
 повече-то отъ гражданы-тѣ бѣхъ отишле
 подеръ ересь-тѧ, и най-голѣмы-тѣ прѣкра-
 сны храмовѧ държахъ еретици-тѣ; само е-
 дна малкъ и вѣтхъ черковица Св. Анаста-
 сіѧ, непричетена отъ тѣхъ, бѣше останала
 на правовѣрны-тѣ. Тѣтакси Св. Григорій,
 както нѣкога Давидъ противъ филистимля-
 ны-тѣ съ прашкъ-тѧ, взорѣженъ съ слово